

слогове-тѣ ставатъ думы, а отъ думы-тѣ слово, кое-то изрича пълна мисль; като Богъ е праведенъ. Слово-то, ако изрича само една мисль, казва се *прѣдложеніе*. Прѣдложеніе-то има три главны части, кои-то сж: *Подлогъ* (подлежаще), *Прилогъ* и *връска*.

Подлогъ става име-то на прѣдмета, за кой-то говоримъ, прилогъ-тѣ се прилага на подлога, а връска-та свързва подлога съ прилога, н. п. Богъ е вѣченъ. *Богъ* е подлогъ, *вѣченъ*, е прилогъ, а *е* свързва Богъ съ вѣченъ.

Връска-та и прилогъ-тѣ често се сливатъ въ единъ глаголъ, кой-то се зове *сказуемо*.

Сички-тѣ прилагателни, мѣстоименія и причастія се полагатъ при съществителны-тѣ, за да ги опрѣдѣлѣтъ и се думатъ *опрѣдѣленія*. Сички-тѣ нарѣчія се полагатъ при глаголы-тѣ и прилагателны-тѣ, за да ги опрѣдѣлѣтъ и тѣ ся казватъ *опрѣдѣленія*. А съществителны-тѣ, кои-то допълнятъ мисль-тѣ на глаголы-тѣ ако сж съ прѣдлогъ, думатъ се *посрѣдствени допълненія*, ако ли сж безъ прѣдлогъ, казватъ се *непосрѣдствени допълненія*; като прилъжателный ученикъ скоро научва уроцы-тѣ си. Тукъ *прилъжателный* о-